

בעוה"ש"ת

קונטרס

דער פאשעפער איז מיט דיר

וואו עס ווערט ערקלערט: א מענטש זאל זיך נישט פארדיין איז קיין שום מצב, נאר וויסן אז דער פאשעפער איז שטענדיג מיט אים.

פארנעלערנט דורך

כבוד קדושת הרב הצדיק מוה"ר א"ש שליט"א

נארא תשע"ג

געבויעט און באגרינדעט אויף די ווערטער פון אונזער הייליגער און פארקטיגער רבי, דער באהאלטענע ליכטיגקייט, דער הייליגער הויכער ליכט, אדונט, מורנו ורבינו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זיין תלמיד, מורנו הגאון הקדוש, א וואונדערליכע ליכט, וואס קיין שום באהעלטעניש איז נישט פארהילן פון איהם,

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און עס איז צוזאמגעפלאכטן מיט פסוקים פון תורה, נביאים, כתובים, און מאקרים פון אונזערע הייליגע חכמים פון גמרא און מדרשים און הייליגן זוהר.

עס איז געברענגט געווארן צום דרוק
דורך חסיד ברסלב - טא אריק יצ"ו

הכתובת להשיג את הספר הקדוש הזה וכל ספרי
אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע וספרי תלמידיו הקדושים
To obtain this and other Breslev publications:

מתיבתא היכל הקודש

Mesifta Heichal Hakodesh

1129-42nd Street

Brooklyn NY 11219

היכל הקודש קרית יואל

Heichal Hakodesh Kiryas Joel

8 Hayes Ct.

845-467-5299

היכל הקודש וויליאמסבורג

Heichal Hakodesh Williamsburg

27 Skillman Street

718-384-1652

היכל הקודש מאנסי

Heichal Hakodesh Monsey

79 Decatur Avenue.

347-243-2992

היכל הקודש מאנסי

Heichal Hakodesh Monsey

32 Dolson Rd.

347-733-7551

בארץ ישראל

מוסדות "היכל הקודש" חסידי ברסלב

שע"י עמותת "ישמח צדיק-קהילת ברסלב בגליל"
בנשיאות כ"ק מוהרא"ש שליט"א

רחוב רבי נחמן מברסלב 1 ת.ד. 421 יבנאל 1225

טלפון רב קווי 04-6708356

פקס: 04-6708359

Visit Our Web Site: www.breslevcity.co.il

לשמוע השיעורים 212-444-9191

Find our entire book selection at:

amazon.com or at: mohorosh.com

To donate and/or sponsor one of our books please call: 845-481-3321

דער באשעפער איז מיט דיר

א.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ד):
ווען א מענטש ווייסט אז וואס עס פאסירט מיט אים איז
פאר זיין טובה, איז דאס "מעין עולם הבא", אזוי ווי
חז"ל זאגן (ברכות ס ע"ב), אויף דעם פסוק (תהלים נו, יא):
בה' אהלל דבר באלהים אהלל דבר, אז סיי ווען עס גייט
מיר גוט, וואס דאס איז דער שם 'הוי"ה' וואס איז
רחמים, לויב איך דעם באשעפער, און סיי ווען עס איז
חלילה וחס מדת הדין וואס דאס איז דער שם 'אלקי"ם'

דער באשעפער איז מיט דיר

און עס גייט מיר שְלֵעכט, דאָרף מען אויף לויבן דעם
באשעפער.

די גוף ווערט אָנגערופֿן אַלקים, ווייל אַלעס זעהט אים
אויס ווי עס פֿירט זיך לויט די טבע, לְמִשָּׁל: אז אַ מענטש
חלילה וחס ווערט קראַנק, אָדער ער כאַפט אַ קלאַפּ וכו',
מיינט ער אז עס איז אַ טבע: עס איז פֿערצופאַל אַזוי
געשעעהן, און אַזוי קומט עס. אָבער אַ מענטש דאָרף וויסן
אז עס דא אַ בורא פֿל עולמים, און וואס עס גייט אויף
אים דורך איז נישט קיין טבע, נאר עס קומט פון
באשעפער אליין, דעמאלטס נעמט ער דעם שם 'הוי"ה'
[- השגחה] און ער לייגט דאס אַריין אין דעם 'אַלקים'
[- טבע], און ער זעהט אַיין אז אפילו ווען עס פֿאַסירט
עפֿעס מיט זיין גוף איז דאס אויף פֿונעם אַייבערשטן, און
דער אַייבערשטער רופֿט אים מיט דעם, און ער דערמאַנט
אים עפֿעס.

דאס זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן
כב): אַ מענטש דאָרף רחמנות האַבן אויף זיין גוף און דאס
אויסלייטערן אז פֿון דעם גוף אליין זאל ער אויף זעהן

ה דַּעַר בַּאשְׁפָּעֶר אִיז מִיט דִּיר

דַּעַם אַיבֶּעֶרשְׁטן, אַזוי ווי דַּעַר פֿסוק זאַגט (איוב יט, כו)
מבשרי אחזה אלקי.

דאס הייסט, די נשמה פון א מענטש איז שטענדיג
משיג געטליכקייט און מורא'דיגע השגות, אבער דער גוף
שפירט דאס נישט, דארף מען זעהן רחמנות צו האבן
אויפן גוף אזוי ווי דער פסוק זאגט (ישעיהו נח, ז): מבשרך
לא תתעלם - פון די גוף זאלסטו נישט באהאלטן די אלע
השגות. נאר דאס אויסארבעטן, אז דאס זאל אויף ווערן א
חלק פון די נשמה, און אויף זעהן און משיג זיין דעם
איבערשטן און געטליכקייט.

צדיקים האבן געזאגט אויפן הייליגן רבי רבי אלימלך
זכותו יגן עלינו: ער האט געהאט אזא אויסגעארבעטן
גוף, אז הלואי זאלן מיר האבן אזא אויסגעארבעטע
נשמה ווי זיין הייליגן גשמיות'דיגן גוף איז געווען; און
דאס האבן געזאגט הייליגע צדיקים וואס זיי אליין האבן
געהארעוועט טעג און יארן אין עבודת השם.

דער באשעפער איז מיט דיר

און דאס איז דער תכלית פארנוואס א מענטש איז אראפגעקומען אויף דער וועלט: באהעפטן דעם שם 'הוי"ה' מיטן שם 'אלקים'. 'הוי"ה' מיינט צו זאגן אז עס נאר דא איין באשעפער: הֵיְהִי-הוּאֵה וְיִהְיֶה, ער איז אלעמאל געווען, ער איז יעצט, און ער וועט אייביג זיין. און עס איז נישט דא קיין שום מציאות אויסער אים. אבער 'אלקים' באטרעפט וויפיל 'הטבע', דאס הייסט אז דער אייבערשטער באהאלט זיך דא אויף דער וועלט אין די טבע, ביז מענטשן זאגן אז אלעס איז: טבע, מקרה, מזל. און ווער עס איז שטערקער דער איז מצליח און דאס גלייכן, אבער א מענטש דארף אריין נעמען אין זיך, און רעדן פון דעם און דאס האלטן אין איין חזרון: אז דער מענטש אן דעם באשעפער איז גארנישט, און ער האט גארנישט.

וועגן דעם האט דער אייבערשטער צוזאמגעשטעלט א מענטש פון א גוף וואס דאס איז אלקים, און דארט אריינגעלייגט די נשמה וואס איז א חלק אלקי ממעל - כפיכול דער באשעפער אליין, וואס דאס איז הוי"ה, און

דער באשעפער איז מיט דיר

ווען מען לייטערט אויס דעם גוף, ווערט איינס פון די גוף און די נשמה, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (דברים ה, לה) הוי"ה הוא אלקים.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ו): א איד דארף זיין בקי ברצוא און בקי בשוב; רצוא הייסט: ווען עס ציהט אים צום באשעפער; ווייל יעדער איד וויל זיין ערליך, אזוי ווי מען זעהט אז יעדע חדר יונגעל, אז מען פרגט אים: וואס ווילסטו זיין? זאגט ער: א צדיק! נאר שפעטער וויבאלד ער ווערט מגושם, ער עסט אין שטוב זאכן וואס איז נישט אויסגעהאלטן, בפרט אז דער סמ"ך מ"ם צופרעכט אים, און ווארפט אים אריין אין א יאוש און מרה שחורה, וועסטו אים פרגען וואס ווילסטו זיין? וועט ער שוין זאגן: א פאליסמאן, א באס דרייווער וכו'. זעהט מען אבער אז יעדער איד ציהט ארויף צום בורא כל עולמים.

עס שטייט (דברים כ, יט): האדם עץ השדה - א מענטש איז צוגעגליכן צו א בוים. אזוי ווי א ביימעלע וואקסט שטענדיג נאר אויף ארויף, און אויב מען וועט עס

דער באשעפער איז מיט דיר

פרובירן אפצוהאלטן און לייגן א ברעט, וועט עס זיך דארט איינבייגן און נאכדעם וועט עס צוריק וואקסן אויף ארויף. די זעלבע זאך די נשמה פון א איד וויל נאר צוריק גיין צום אייבערשטן, און יעדער איד וויל זיין א צדיק, דאס ווערט אנגערופן 'רצוא', אז דער מענטש האט א רצון, ער וויל זיין וואויל און ערליך, דאווענען דריי מאל א טאג "שחרית מנחה מעריב" ווי עס דארף צו זיין וכו'.

אבער א איד קען דאך נישט שטענדיג גיין נאר ארויף, מען דארף עסן, שלאפן, גיין אין ביזנעס האנדלען, זיך אפגעבן מיט די ווייב און קינדער און זיך אראפלאזן צו זיי, דאס הייסט 'נשוב', איך קום צוריק צום מציאות פון לעבן.

זאגט דער הייליגער רבי (שם), אז מען דארף האבן צוויי בקיאות און זיין באקאנט ווי אזוי זיך אומצוגיין ביי ביידע פעלער; סיי ווען מען גייט ארויף, מען ציהט צום אייבערשטן, צו לערנען און דאווענען, דארף מען וויסן אז מען דארף נאך גיין העכער און העכער, ווייל אמאל רעדט זיך א מענטש איין, איך בין שוין עפעס. זאגט מען

ט דער באשעפער איז מיט דיר

אים: א מינוט! עס איז נאך דא צו גיין העכער. קומט אויס אז אפילו אויבן דארף מען זיך גוט אויסקענען און זיין בק"י ברצוא, וואס באטרעפט: הוי"ה-אלהי"ם (86+26 = 112), און וויסן: פון איין זייט בין איך שוין געקומען צו עפעס א מדריגה פון הוי"ה, אז עס איז נאר דא דער באשעפער, וואס ער איז הנה-הנה-ויהיה, אבער פון די אנדערע זייט איז דאס אלקים, עס איז נאך נאר א לבוש פארן אייבערשטן, און מען קען נאך גיין העכער, ווייל ווילאנג א מענטש לעבט דארף ער נאר שטרעבן צו גיין העכער, און נישט מיד ווערן.

אזוי אויך ווען א מענטש פאלט צוריק, און ער קומט אראפ צו טוהן די וועלטליכע זאכן, ווי דער שטייגער איז אויף די וועלט, איז אויך נישט געפערליך, און ער טאר בכלל נישט ווערן צופראכן פון דעם, ער דארף נאר וויסן ווי אזוי זיך אומצוגיין, למשל: אז ער דארף עסן, זאל ער געדענקן דעם באשעפער, און מאכן א ברכה פארדעם און נאכדעם, אזוי ווי חז"ל זאגן (ברכות ל"ה): פאר א מענטש מאכט א ברכה איז דאס עסן נישט זיינס און ער איז א גנב,

דער באשעפער איז מיט דיר

י

אז ער מאכט א ברכה געהערט דאס שוין פאר אים און ער מעג עסן. אזוי אויך ווען ער עסט, אז ער האט אינזין אז ער זאל האבן פח דורכדעם צו דינען דעם באשעפער וכו', און נאכדעם בענטשט ער 'ברכת המזון', קומט אויס אז די עסן ווערט אויך רוחניות.

די זעלבע ווען א מענטש דארף שלאפן זאל ער גיין שלאפן, נאר ער זאל ליינען 'קריאת שמע' פארדעם, און זאגן די ברכה פון 'המפיל', און אזוי זיך אראפלייגן זיך אויסצורוהען פדי צו קענען אויפשטיין דינען דעם באשעפער.

און אזוי אויך א ווייב דארף מען זייער טייער האלטן און מיט איר זיך אפגעבן, אזוי ווי די גמרא פארציילט (יבמות ס"ג ע"א): דער גרויסער תנא רבי חזי'א האט געזאגט: דיינו שמגדלות בנינו ומצילות אותנו מן החטא - עס איז אונז פונקט גענוג דאס וואס זיי ערציען אונזערע קינדער, און זיי ראטעווען אונז פון אן עבירה.

יא דער באשעפער איז מיט דיר

דאס זעלבע ווען א מענטש דארף זיין פארנומען מיט פֿרנסה, דארף ער אויף געדענקען פון באשעפער, און אז ער מוז אַרבעטן ביי יענעם, זאל ער אַכטונג געבן צו אַרבעטן ערליך נישט חלילה אַפּפּאָן דעם בעל הבית, אזוי ווי מיר געפונען אין חז"ל (עיין תענית כ"ג ע"ב): אז מען טאר אפילו נישט רעדן בשעת מען אַרבעט ביי יענעם. גלייךער כאפט מען זיך נישט, און מען איז נישט געווארענט מיט דעם, ספעציעל פרויען וואס זיי אַרבעטן אין א אַפּיס, און ווען דער בעל-הבית איז נישט דארט, רעדט מען מיט אַ חבֿר'טע (פֿרענד), וואס דאס איז 'גניבה', אויסער אויב דער בעל-הבית איז מספּים, ווייל עס איז נישט דא קיין מענטשן וואס קומען דעמאלס אַריין, און דאס גלייכן].

אזוי אויף אז מען האט אן אייגענע ביזנעס, מען קען זייער גרינג אפּנארן אַנדערע און גנב'ענען רחמנא לצלן, און מען דארף אויף דעם זייער אַכטונג געבן, און יעדער מענטש וואס אַרבעט דארף לערנען די הלכות אין 'שלחן ערוך, חושן משפּט'. נישט אזוי ווי מענטשן מיינען אז

דער באשעפער איז מיט דיר

חושן משפט איז נאר פאר א רב, עס איז פאר יעדן איד וואס גייט ארבעטן, ער זאל פשוט נישט נכשל ווערן אין 'גניבה וגזילה', קומט אויס אז ביי יעדע זאך קען מען טרעפן דעם באשעפער, און ביי יעדע זאך איז דא דערין תורה, און הלכות ווי אזוי דאס מקיים צו זיין.

דאס ווערט אנגערופן 'פקי בשוב' אז אפילו ווען איך בין צוריקגעפאלן זאל איך זיך אויך נישט פארלירן, נאר דארט טרעפן דעם אייבערשטן, דאס הייסט כאטשיג אז א מענטש איז דא אויף דער וועלט, און עס גייט אויף אים איבער דעם מדת הדין [ער מוז נעבעך גיין שווער ארבעטן וכו'], וואס דאס איז 'אלקים' דאך זאל ער זיך נישט פארלירן, ווייל אין דעם אלקים איז אויך דא די שם הוי"ה, דער באשעפער אליינס, ממילא ווערט צוזאמגעשטעלט הוי"ה מיט אלקים, און ער קען זיך שטענדיג דערהאלטן.

עס איז געווען א געהויבענער ברסלב'ער חסיד הרה"ח רבי יונה לעבל זכרוננו לברכה, אין זיין חבורה פלעגט מען זיך אויפוועקן איינער דעם אנדערן ביי חצות, און מען

יג דער באשעפער איז מיט דיר

האט געזאגט 'תקון חצות' אין מירון ביי די קבר פון "רבי שמעון", און ווען מען האט אים אויפגעוועקט האט ער געזאגט: יא יא! איך קום שוין! אבער ער האט זיך צוריקגעלייגט שלאפן, שפעטער האט מען אים נאכאמאל אויפגעוועקט און געזאגט: מען דאווענט שוין ותיקין! האט ער ווייטער געזאגט: יא יא! איך קום שוין! וכו', האבן זיי זיך מיישב געווען, אז מען וועט צובינדען א שטריק ביים פענסטער, און מען וועט אים געבן א צי, אזוי וועט ער שוין זיכער אויפשטיין, אבער למעשה האט דאס אויך נישט געהאלפן, ער האט געזאגט: יא יא! איר קענט שוין גיין, איך קום שוין! אבער ער איז ווייטער געשלאפן, [ער איז געווען א שוואכער מענטש, ער איז נעבעך אוועק ביי די 44 יאר], און ווען ער פלעגט אויפשטיין האט שוין די גאנצע חבריא געהאלטן נאכן דאווענען, וואס דאס איז שוין אויך געווען נאכן אפרעכטן א האלבע נאכט מיט תורה און תפלה וכו', פלעגט ער זאגן מיט דעם לשון: וועט 'יונה' כאטש זיין "פון יעצט" אן ערליכער איד.

דער באשעפער איז מיט דיר

זעהט מען פון דעם, אז א מענטש טאר נישט ווערן צובראכן פון קיין שום מצב, וואס דאס איז די ערגסטע זאך, נאר וואו א מענטש איז, זאל ער זיך דערהאלטן, און דארט אריינברענגען דעם אייבערשטן, און אז מען גייט ארבעטן, קען מען דארט רעדן אפאר ווערטער צום באשעפער, אדער רעדן דארט מיט וועם מען טרעפט זיך פון באשעפער, ווייל נישט אומזינסט האט מען מיר פון הימל דא אהער געברענגט.

דער הייליגער בעל התניא זכותו יגן עלינו האט געזאגט: אמאל שיקט מען אראפ א נשמה אויף דער וועלט פאר זיבעציג אכציג יאר, נאר אז ער זאל טוהן איין טובה פאר א צווייטן איד!

א איד האט אמאל מכבד געווען דעם הייליגן ישמח ישראל זכותו יגן עלינו פון 'אלכסנדר', מיט סנדקאות ביי א ברית, האט ער אפגעשמועסט מיטן בעל שמחה דאס צו מאכן אכט אזייגער, [ביי צדיקים איז דאך אויסגערעכענט פונקטליך די צייט], און אונדאי האט זיך עס פארשפעטיגט ביז צען אזייגער, האט אים דער הייליגער

ישמח ישראל געפֿרעגט: פֿארנוואס האסטו פֿארשפֿעטיגט? האט ער געענטפֿערט: וואס איז דען צוויי שעה? חז"ל זאגן דאך (פֿסחים י"ב ע"א): אדם טועה בשתי שעות - א מענטש קען זיך פֿארמישן מיט צוויי שעה?! האט אים דער הייליגער ישמח ישראל געזאגט: אינעם גאנצען לעבן דארף מען זיך אכטונג געבן נישט אויסצומישן און פֿארטוישן די צוויי שעה.

און ער האט אים מסביר געווען: 'שעה' איז א לשון פון 'רצון', אזוי ווי עס שטייט אין די תורה ביי קין (בראשית ד, ה): ואל קין ואל מנחתו לא 'שעה', און דער הייליגער רבי בונם פון פרשיסחא זכותו יגן עלינו האט געזאגט: א מענטש דארף האבן צוויי טאשן פֿאר צוויי רצונות, אין איין טאש: ויגבה לבו בדרכי ה' (דברי הימים-ב יז, ו), א איד דארף וויסן אז ער איז נאך נישט דער ערגסטער, און זיין מורא דיג שטארק, אזוי ווי חז"ל זאגן (סנהדרין ל"ז ע"א): יעדער איד דארף זאגן: 'בשבילי נברא העולם' - וועגן מיר איז פֿאשאפֿן געווארן די גאנצע וועלט.

דער באַשעפער איז מיט דיר

און די אַנדערע טאש דארף ער האבן: וְאָנְכִי עֹפֵר וְאֶפֶר
(פּראַשִׁית יח, כז), ער דארף וויסן אז ער איז גאַרנישט. די
צוויי שעה דארף אַ מענטש האבן, און דאס קיינמאל
נישט פאַרטוישן, [ממילא אז מען האט אפגערעדט אז די
ברית זאל זיין אַכט אַזייגער, זאַלסטו קומען אַכט
אַזייגער].

און דאס איז געווען די עבודה פון 'אַליהו הנביא' צו
ווייזן פאר די וואס האבן געדינט די עבודה זרה פון
'בעל', אז אלע זאכן וואס זיי טוען איז שטותים און
הבלים, ביז אלע האבן געשריגן (מלכים א-יח, לט): הוֹיִ"ה
הוא הַאֱלֹקִים! איז דער הייליגער רבי מסביר (ליקוטי מוהר"ן
חלק ב, סימן ט): די אַרבעט פון אַליהו הנביא - וואס ער איז
געווען די רבי פון אלע נביאים - איז געווען, מְצַמֵּם זיין
די פּייער וואס עס ברענט אין אַ אַידיש הארץ, דאס זאל
ברענען מיט דעם ריכטיגן מאס, פון איין זייט זאל ער
נישט ברענען צו שטארק, אזוי ווי דער אייבערשטער האט
אַנגעווארנט פאר מתן תורה און געזאגט (שמות יט, כא): 'פֶּן
יִהְרָסוּ, טאַמער וועט מען חלילה אַריבער גיין מער וויפיל

מען מעג. און פון די אנדערע זייט זאל ער נישט אראפ פאלן ביי זיך און זיך אינגאנצן פארלעשן.

דאס געפונען מיר אין די סדרה, נאכדעם וואס משה רבינו האט גע'טענה'ט צום אייבערשטן: פארוואס אידישע קינדער דארפן לייזן אזוי סאך און ער האט זיך אויסגעדרוקט און געזאגט (שמות ה, כב): למה הרעתה לעם הזה - פארוואס האסטו שלעכטס געטוהן פאר כלל ישראל?! ווייל פאר משה רבינו איז געגאנגען אין לעבן עס זאל גוט זיין פאר די אידן, און ער האט געזאגט (שמות ד, יג): שלח נא ביד תשלח - שיק א שליח וואס וועט קענען העלפן די אידן!

אויף דעם ארויף האט דער אייבערשטער מיט אים גערעדט שטרענג, אזוי ווי די תורה זאגט (שמות ו, ב): וידבר 'אלקים' אל משה, דער אייבערשטער האט גערעדט צו משה רבינו מיטן 'מדת הדין'. און אים געזאגט: דאס וואס אידישע קינדער מאכן מיט, איז טאקע מיטן שם 'אלקים' דער מדת הדין, אבער דאך: ויאמר אליו אני הויה, אין דעם איז אויף דא דער שם 'הויה' דער

דער באשעפער איז מיט דיר

אייבערשטער אליין, וואס ער איז פול מיט רחמנות. אזוי ווי דער פסוק זאגט (תהלים צא, טו): עמו אנכי בצרה - דער אייבערשטער איז צוזאמען מיט א איד אין זיין צרה. און אזוי ווי חז"ל זאגן (עיני אלשיך הקדוש על פסוק זה): אויף דעם פסוק (שמות כה, ח): ושכנתי בתוכם - דער באשעפער וועט רוהען מיט די אידן, דאס מיינט צו זאגן: בתוך כל אחד ואחד - אין יעדן עקסטערן איד. דער באשעפער געפונט זיך מיט יעדן איינציגן איד אין יעדן מצב, און מען טאר זיך נישט פארלירן אפילו אין די שווערסטע ביטערסטע מצבים אין לעבן.

צום ביישפיל: א בחור וואס וויל חתונה האבן, ער שרייט: איך קען מער נישט אויסהאלטן אפילו איין שעה! און מיט רעכט, דאך טאר ער זיך נישט פארלירן און האבן געדולד, אמאל קען זיין אז זיין פלה איז נאך יונגער פון אים מיט אפאר יאר, [הלוואי זאל מען איינפירן צו מאכן שידוכים אפילו ווען מען איז נאך יונג], דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ו): הבא לטהר אומרין לו המתן - איינער וואס וויל זיין ערליך און

ריין, מוז ער אבער האבן געדולד און ווארטן (עײן יומא ל״ט ע״א). און אויף דעם דארף מען האבן אסאך התחזקות.

די זעלבע זאך איז מיט 'פּרנסה', א מענטש האלט שוין נישט אויס, ער איז שולדיג צו באצאלן פאר זיין דירה, און פאר די גראסערי וכו', דארף ער אויף האבן געדולד און אויסווארטן, די זעלבע זאך מיט 'קינדער', און אזוי אויף ביי יעדע פרט אין לעבן, דארף ער האבן געדולד און אויסווארטן די ישועה.

און די מתנה פון האבן סבלנות און געדולד וועט נאר משיח צדקינו אריינברענגען אין דער וועלט, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר״ן חלק א, סימן ב): די שווערד פון 'משיח' איז תפלה. און 'תפלה' ווערט אנגערופן 'חוטם' אזוי ווי עס שטייט (ישעיה מח, ט): ותהלתי א'חוטם' לך. דאס מיינט, אז א מענטש דארף זיין אזוי שטארק אין תפלה, פונקט אזוי ווי דורך די נאז לעכער אטעמט מען, און אז מען פארשטאפט עס ווערט מען דערשטיקט חס ושלום, ווייל א מענטש לעבט נאר דורך די לופט וואס ער אטעמט, אזוי דארף א איד זיך

דער באַשעפּער איז מיט דיר

אזוי אויסאַרבעטן אין תּפּלָה, און האַלטן און איין רעדן צום באַשעפּער. אויף ווייזט דער 'חוטם' אויף געדולד און אַריכות אפּים, ווייל ווען אַ מענטש בעט דעם אייבערשטן דאַרף ער האבן זייער אַסאך געדולד, און נישט אויפגעבן, אפילו ער זעהט נישט גלייך אַ ישועה.

און אזוי וועט משיח איינעמען די גאנצע וועלט, ער וועט אריין ברענגען די ענגן פון תּפּלָה, אז אפילו להבדיל די גוים וועלן רעדן צום באַשעפּער, און אונדאי אן קיין פאַרגלייך וועלן די אידן רעדן צום אייבערשטן.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן כ; קצו) ווען מען בעט דעם אייבערשטן דאַרף מען בעטן מיט רחמים ותחנונים; רבוננו של עולם! האב אויף מיר רחמנות! שיק מיר אַ ישועה וכו'. און נישט זאגן פאַרן אייבערשטן: דו מוזט מיר געבן. דאס זאגן חז"ל (אבות ב, יג): פּשאתה מתפלל אל תעשה תפלתך קבע, אלא רחמים ותחנונים. ווען אַ מענטש בעט דעם אייבערשטן טאר ער נישט בעטן מיט געוואלד אז דער אייבערשטער מוז אים דאס געבן, נאר זיך בעטן מיט רחמנות אז דער

כא דער באשעפער איז מיט דיר

אייבערשטער זאל אים העלפן, ווייל קבע איז לשון פון גזל'ען און ווען א מענטש עקשניט זיך איין און בעט מיט געוואלד איז דאס אזוי ווי ער גזל'ט.

חז"ל זאגן (ברכות ל"ב ע"ב): אויב א מענטש האט געבעטן דעם אייבערשטן און ער איז נאכנישט געהאלפן געווארן זאל ער נישט אויפגעבן, נאר נאכאמאל בעטן, אזוי ווי דער פסוק זאגט (תהלים כז, יד): 'קנה' אל ה' חזק ויאמץ לבך, 'וקנה' אל ה'.

דערפאר דארף א מענטש האבן געדולד ביי יעדע פרט אין לעבן, בפרט אין שטוב, וואס מען דארף האבן א מורא'דיגן שכל ווי אזוי זיך אויסצוקומען מיט א ווייב, און בעטן מיט רחמנות ביים אייבערשטן מען זאל האבן דעם ריכטיגן שכל ווי אזוי צו פירן א שטוב.

נישט אומזינסט האבן חז"ל מתקן געווען די ערשטע ברכה אין שמונה עשרה: אתה חונן לאדם דעת, ווי מען בעט זיך ביים אייבערשטן מען זאל האבן אביסל שכל, ווייל אן שכל איז זייער ביטער, און אז דער אייבערשטער

דער באשעפער איז מיט דיר

העלפט אז מען באקומט שכל, ווייסט מען אז מען דארף זיך דארגן פאר א ווייב אויף, און מען דארף מותר זיין אין שטוב, און נישט וועלן דווקא אויספירן, און מען דארף לעבן אזוי ווי צוויי אייניגע שותפים העלפט אויף העלפט, וואס דאס איז די גרעסטע הצלחה.

אבער די רגע וואס איינער האלט זיך מער פונעם אנדערן, הייבט מען זיך שוין אן צו קריגן, וואס דאס איז רחמנא לצלן דער סמ"ך מ"ם, די אותיות ס'–זעכציג, מ'–פערציג, אז איינער זאגט אויפן אנדערן: דו ביסט ווייניגער פון מיר. דער זהר הקדוש זאגט (ויקרא פא ע"ב): די מאן אליין ווערט אנגערופן א פלג גוף – א האלבע גוף, און נאר ווען מען האט חתונה און מען לעבט צוזאמען איז מען א גאנצער גוף.

דאס איז געווען די קליפה פון המן–עמלק, וואס ער האט געוואלט רחמנא לצלן פארלענדן די אידן, דערפאר האט ער זיך אויפגעטוהן און געזאגט: איך האב געגעבן פאר א חשורוש צען טויזענט שקלים. האט דער אייבערשטער געזאגט: רשע כפר הקדימו שקליהם

כג דער באשעפער איז מיט דיר

לְשִׁקְלֶיךָ - די אידן האבן שוין געגעבן דעם 'מחצית השקל', און דו וועסט זיי נישט קענען בייקומען. שטייט פון צדיקים (זיין אלשיף הקדוש שמות ל, יג; לקוטי הלכות, שו"ת פ"ב בקרקע הלכה ה, אות כה): די 'מחצית השקל' קומט אונז צו ווייזן אז א איד אליין איז נאר האלב, און ער מוז אויך האבן א צווייטן איד.

קומט אויס אז א איד דארף זיך איינקויפן אויף דער וועלט די מדה פון סבלנות, און אפילו ווען עס גייט אים איבער די מדת הדין, זאל ער דארט אין זיין צרה אויך אריינלייגן דעם באשעפער, און נישט אויפגעבן נאר בעטן דעם באשעפער און אויסווארטן מיט געדולד - אפילו א גאנץ לעבן - אויף זיין ישועה, וועט ער ביים סוף האבן א שיינע ישועה.

מען דארף נאר געדענקען נישט חלילה צו פֿרעגן קיין קשיות אויפן באשעפער, ווייל 'יעדע פֿארנוואס' איז א קליפה, דוד המלך זאגט (תהילים עט, י): 'למה' יאמרו הגוים! א גוי פֿרעגט שטענדיג: למה - פֿארנוואס. א איד אבער, זאגט שטענדיג: ככה - אזוי וויל דער באשעפער.

דְּעַר בַּאֲשַׁעֲפֵּעַר אִיז מֵיט דִּיר

דְּעַר הַיִּלְיָגֶעַר רַבֵּי הָאֵט אַמָּאל גַּעזאַגט: אַשְׂרֵי הָעַם
 [וואויל אִיז דְּעַר יוֹדִיש פֿאַלק], שְׂפִכָּה לוֹ [וואס אַזוי אִיז
 צו אים] ווי אַזוי? אַט אַזוי! דָּאס הַיִּיסט: אַ מְעַנְטֶש זַאל
 זײַן צופֿרײַדן מֵיט וואס עַר הָאט, וואס דָּאס אִיז דִּי
 גַרְעֶסְטֶע מִדְרִיגָה.

דָּאס זאַגט דְּעַר תַּנָּא (אבות ב, ד): בְּטֵל רְצוֹנָה מִפְּנֵי רְצוֹנוֹ
 וְכוּ' - זײ מְבַטֵּל דײַן רְצוֹן צום אַיִבֶּעֶרֶשְׁטן, וועט דְּעַר
 אַיִבֶּעֶרֶשְׁטֶער מְבַטֵּל זײַן דִּי רְצוֹן פֿון אַנְדֶּערֶע פֿאַר דִּיר.

דְּעַר בַּעַל־שֵׁם־טוֹב־הַקְּדוֹשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, הָאֵט
 גַּעזאַגט: אויב ווילֶסטוּ אַזוי ווי עַס אִיז, וועט זײַן אַזוי ווי
 דו ווילֶסט; דָּאס הַיִּיסט, אויב אַ מְעַנְטֶש וויל גאַרנישט
 נָאַר דָּעם בַּאֲשַׁעֲפֵּעַר, און עַר ווײַסט בײַ יַעֲדֶע זאַך אַז אַזוי
 וויל דְּעַר בַּאֲשַׁעֲפֵּעַר, וועט עַר זײַן אַ צופֿרײַדענער מְעַנְטֶש
 און הָאַבֵּן שְׁלוֹם בײַ זײַן.

דְּעַר הַיִּלְיָגֶעַר רַבֵּי זאַגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן לג): אַ
 מְעַנְטֶש דַּאַרף שְׁטַענדיג זַעֵהן עַס זַאל זײַן שְׁלוֹם צווישן
 אַיִדן, דְּעַר עַיקַר דַּאַרף עַר קוֹדֵם זַעֵהן עַר זַאל זײַן בְּשְׁלוֹם

דער באשעפער איז מיט דיר כה

מיט זיך אליין, און זיין צופרידן פון זיך, כאטשיג וואס
עס זאל נאר אויף אים אריבערגיין; אבער וויבאלד א
מענטש האט געזינדיגט ווערט ער אומצופרידן, און וואס
ער טוט נאר איז נישט גוט, אייביג טראכט ער: אפֿשר
האב איך געקענט טוהן מער. אנשטאט ער זאל זיין
צופרידן און זיין מלא שמחה אז ער איז פרוף השם א איד,
אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן
י): די גרעסטע שמחה וואס א יעדער איד האט, איז דאס
אליין: "שלא עשני גוי - א גוי בין איך נישט". און יעדע
סקונדע וואס א מענטש פריידט זיך מיט דעם אז ער איז א
איד, איז ער מגלה זיין ריינעם הארץ וואס ער האט צום
באשעפער, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות,
אות שמחה סימן א): כִּשְׂאֲדָם עוֹשֶׂה מְצוּהַ בְּשִׂמְחָה בְּיָדוּעַ
שֶׁלְבוֹ שָׁלֵם עִם אֱלֹהָיו. און מיט דעם אליין דארף מען זיך
מורא'דיג מחיה זיין און מחזק זיין.

און אז א מענטש איז צופרידן מיט זיך האט ער שוין
נאכדעם אויף ליב יעדן איינעם, אזוי ווי דער הייליגער
רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן רפב): א איד דארף

דער באשעפער איז מיט דיר

קודם זיך דן זיין לִפְנֵי זְכוּת, און נאכדעם וועט ער שוין קענען א צווייטן אויף דן זיין לִפְנֵי זְכוּת; אָבער אויב איז ער זיך דן לִפְנֵי חוֹב, איז ער נאכדעם יעדן דן לִפְנֵי חוֹב.

דאס זעהען מיר אין די וואכעדיגע סדרה, דער אייבערשטער זאגט מוסר פאר משה רבינו: איך האב מיך באוויזן פאר די הייליגע אבות מיטן מדת הדין; ווייל אברהם אבינו איז געווען דער ערשטער וואס האט מגלה געווען דעם אייבערשטן, דאך איז ער דורך געגאנגען צען ביטערע שווערע נסיונות, און קיינמאל האט ער נישט געפרעגט קיין קשיות, כאטש ער האט געזעהן ווי אלעס פירט זיך פארקערט, פאר די גוים פעלט גארנישט, און זיי האבן הייזער און קינדער און וואס נישט, און ער דרייט זיך ארום נע ונד, ער האט נישט קיין הויז, ער איז פול מיט חובות, קיין קינדער האט ער נישט, און מען האט אים נאך צוגענומען די ווייב אויף, אונז וואלטן משוגע געווארן פון אזויפיל מיטמאכן, "אָבער אַבְרָהָם אָבִינוּ פֿרעגט נישט קיין קשיות, ער ווייסט: אזוי וויל דער באשעפער".

דער באשעפער איז מיט דיר כו

אזוי אויף יצחק אבינו האט שפעטער שוין נישט געקענט זעהן, און ער איז געזיצן פארמאכט אין שטוב, צו דעם האט ער געהאט אזא עשיו הרשע פאר זיך, א קינד א רוצח, אפגעהיטן זאל מען ווערן אז א קינד גייט ארויס לתרבות רעה, דאס איז דאך אזא גרויסער צער וואס מען קען זיך נישט פארשטעלן.

אזוי אויף יעקב אבינו האט געהאט אויסצושטיין אזויפיל צרות, נאך מבטן אמו האט זיך שוין עשיו געקריגט מיט אים, און נאכדעם די אלע צרות וואס ער האט געליטן מיט די קינדער (עיין רש"י בראשית מג, יד), און אזוי ווי מען זעהט אין די תורה (בראשית מז, ט), ווען פרעה האט אים געפרעגט: ווי אלט ביסטו? האט ער געענטפערט: איך בין אלט, הונדערט זיבן און דרייסיג יאר, אבער דאס איז אביסל און שלעכט געלעבט, [נאר די לעצטע זיבעצן יאר האט ער געלעבט א גוט לעבן].

קומט דאך אויס אז איך האב מיך געפירט מיט זיי מיט די מדה פון אל ש-ד-י, און פונדעסטוועגן האבן זיי נישט

דער באשעפער איז מיט דיר

געפֿרעגט קיין קשיות, און דו פֿרעגסט מיך גלייך
קשיות! ?

און אַמֶת'ן אַרײַן האט משה רבינו נישט געטענה'עט
פֿאר זיך, נאר ער האט זיך אָנגענומען פֿאר אידישע
קינדער, אזוי ווי חז"ל זאָגן (מנחות סה ע"א): משה אוהב
ישׂראל הִיָּה - משה רבינו האט זייער ליב געהאט די אידן.
דאך וואלט ער נישט געדארפט אזוי רעדן.

ב.

אויף דעם פֿסוק (שמות ו, ג): וַאֲרָא אֶל אַבְרָהָם יִצְחָק
יַעֲקֹב, זאָגט רש"י: אֶל הָאָבוֹת. שטעלן זיך די מפרשים:
וואס לייגט דא רש"י צו מיט די ווערטער 'אל האבות' ?
קען מען זאָגן: אָב"ת איז די ראשי-תיבות (תהלים קמו, ג):
א'ל ת'בטחו ב'נדיבים - מען זאל זיך נישט פארלאזן אויף
קיינעם נישט; ווייל: שאין לו תשועה, ער קען זיך אליינס
נישט העלפן! און ווי אזוי וועט ער דיר קענען העלפן! ?

דאס איז זייער א וויכטיגע זאך צו וויסן אין לעבן, אז
עס איז נישט דא אזא זאך ווי א גוטער חבר, א חבר איז

כט דער באַשעפער איז מיט דיר

פונקט גוט צו רופן אויף קידוש און דאס גלייכן, אָבער
נישט מער, און מען טאר נישט געטרויען [טראסטן]
קיינעם.

און אז איינער קומט דיר איבער רעדן: שטעק יעצט
איין געלט, עס לוינט זיך דיר אפילו צו באַרגן, דו וועסט
ווערן רייך איבער נאכט! דארף מען וויסן זיך אַכטונג צו
געבן, ווייל וויפיל מענטשן זענען שוין ליידער געווארן
אַרימעלייט איבער נאכט פון אַזאלעכע געשעפטן, דעם
פֿלל דארף מען וויסן: אויב איינער זאגט דיר אז ער געט
דיר צען פֿראַצענט, איז ער א פֿשוט'ער גנב, אפילו ער
געט דיר נאר א פֿערטל פֿראַצענט מער ווי די באַנק איז
דאס שוין א גניבה, ווייל אויב די באַנק קען נישט געבן
מער ווי א האַלבע פֿראַצענט, ווי אזוי קען ער דיר געבן
צען אָדער פּופֿצן פֿראַצענט?! אָבער וויבאלד געלט
רייצט זייער אן אַ מענטש, וועט ער טוהן אפילו ווילדע
און משוגענע זאַכן (עין סיפורי מעשיות מעשה יב, מהבעל
תפלה). און אויב איר וועט נישט אַנעמען די ווערטער פון

דער באשעפער איז מיט דיר

מיר, וועט איר זיך דאס מוזן רחמנא לצלן לערנען אויף די אייגענע פארד.

דערפאר דארף מען זיך צוגעוואוינען זיך נישט צו פארלאזן און דארפן צוקומען צו אנדערע, נאר פארקערט, שטענדיג זיין א משפיע און העלפן א צווייטן, דאס מערסטע איז דאס וויכטיג צו וויסן אין שטוב, אז מען זאל גארנישט וועלן נעמען פון די ווייב, נאר איר שטענדיג געבן; וועגן דעם זאגן מיר יעדן טאג די ברכה: שלא עשני אשה. נישט חס ושלום צו דערנידערן די פרוי, נאר ווייל די טבע פון א פרוי איז שטענדיג מקבל צו זיין, זי דארף א גוט ווארט וכו', וועגן דעם דאנקט מען דעם אייבערשטן אז מען איז א משפיע.

וועגן דעם דארף מען זיך צוגעוואוינען ארויסצוהעלפן אין שטוב פיזיש, און אויף מיט גוטע ווערטער, אז מען קומט אהיים און עס איז נישט דא קיין עסן, אדער עס איז שמוציג, זאל מען זיך אראפ בייגן און צולייגן א האנט, ווייל זי האט זיך שוין געמוטשעט מיט די קינדער א גאנצן טאג, אין די צייט וואס דו ביסט נישט געווען אין

דער באשעפער איז מיט דיר לא

שטוב, און אונדאי און אונדאי נישט האבן קיין טענות, אזוי ווי די הייליגע רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן רסד): מען זאל זייער מכבד זיין און טייער האלטן די ווייב, ווייל זי ליידט געפערליכע צער און ווייטאג פון עיבור, לידה, און מגדל זיין די קינדער.

דאס זאגט די משנה (אבות ד, א): א עושר הייסט דער וואס איז א שמח בחלקו, ער אליין איז שוין גענוג צופרידן, און עס פעלט אים גארנישט, ער זוכט נאר צו העלפן א צווייטן.

דאס איז געווען די מעלה פון די אבות הקדושים וואס כאטשיג זיי האבן געליטן צרות צרורות, האבן זיי זיך געקענט איינהאלטן, און נאך משפיע געווען אויף פאר אנדערע. וועגן דעם זאגן חז"ל (ילקוט איוב רמז תתק"ח): ווען איוב וואלט זיך ווען איינגעהאלטן און נישט געשריגן אויף די צרות וואס ער האט געליטן, אזוי ווי מען זאגט יעצט אלקי אברהם, אלקי יצחק, ואלקי יעקב, וואלט מען אויך געזאגט 'אלקי איוב'.

דאס לייגט רש"י צו: 'אַל האַבִּת', [נראשי תיבות: א'ל ת'בטחו ב'נדיבים]. אונז אויסצולערנען די טעם פארנוואס האט דער אייבערשטער זיך טאקע באוויזן צו אברהם יצחק און יעקב? ווייל זיי האבן זיך נישט פארלאזט אויף קיינעם, נאר זיי האבן געוואוסט אז דאס וויל דער באשעפער, און וועגן דעם האבן זיי שטענדיג משפיע געווען.

און אפילו אן ארימאן וואס ער האט אליינס נישט, קען ער אויך העלפן און געבן פאר א צווייטן, מיטן זאגן א גוט ווארט פאר יענעם. פארקערט, די עיקר מצוה פון צדקה איז מחזק צו זיין א צווייטן מיט א גוט ווארט, וואס דאס איז מער ווערט פון אלע געלטער אין דער וועלט. אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן קו): אויף דעם פסוק (תהלים מא, ב): אשרי משפיל אל דל - וואויל איז דער מענטש וואס לייגט אריין שכל אין אן ארימאן. דאס הייסט, אן ארימאן איז זייער צובראכן, אזוי ווי חז"ל זאגן (בבא קמא צ"ב ע"ב): בּתּר ענּיּא אַזּלא ענּיוּתא, און אז מען איז אים מחזק און מען זאגט אים א גוט

לג דער באַשעפער איז מיט דיר

ווארט: דער אייבערשטער וועט דיר העלפן! ווערט ער אויפגעלעבט, און ער גייט ארויס פון זיין צופראכנקייט.

אבער די ערשטע צדקה פאנגט זיך אן אין שטוב פאר די ווייב און קינדער, אזוי ווי חז"ל זאגן (כתובות נ ע"א): אויף דעם פסוק (תהלים קו, ג): עושה צדקה בכל עת; זה הזן ומפרנס את אשתו ובניו. איינער וואס באזארגט און שפייזט זיין ווייב און קינדער, דער טוט שטענדיג צדקה. דערפאר אז מען זאגט א גוט ווארט פאר די ווייב, מען זאגט איר: איך וועל דיר אם ירצה השם געבן וואס דו דארפסט. אזוי ווי חז"ל זאגן (עירובין ק' ע"ב): ווען נישט די תורה וואלט מען זיך אויף געדארפט אפּלערנען מדות פון די חיות, למשל א האן [תרנגול] זאגט צו, פאר זיין פארל: איך וועל דיר קויפן א שיינע קלייד [פרבלתא].

דערפאר דארף מען מורא'דיג מחזק זיין די ווייב, און איר געבן איר פארדינטן פּבּוּד, נאכדעם וואס זי מוטשעט זיך אזוי ביטער שווער, און אז דער אייבערשטער העלפט א מענטש האט מער דיבורים, קען ער שוין נאכדעם אויך מחזק זיין נאך א איד.

ג.

די וואָך געפונען מיר אין די סדרה די מורא'דיגן לימוד פון 'הפּרת הטוב', אזוי ווי די הייליגע רש"י זאגט (שמות ז, ט): די ערשטע צוויי מכות פון דם און צפּרדע, וואס איז געקומען דורך די וואסער, האט אהרן הפּהן געמוזט מאכן, און נישט משה רבינו, ווייל די וואסער האט אים געטוהן א טובה, און אים געראטעוועט דאס לעבן, דורכדעם וואס מען האט אים אריין געלייגט אין א קעסטעלע און געלאזט דארט שווימען, אזוי אויך די דריטע מכה פון פינים, האט אויך נישט געקענט זיין דורך משה, ווייל ווען ער האט געהרג'עט די מצרי האט אים די ערד געטוהן א טובה און אריינגענומען דעם מצרי (רש"י שמות ח, יב).

זעהט מען פון דעם וואס מיינט 'הפּרת הטוב', אז מען טאר נישט פארגעסן פון די טובה וואס יענער האט מיר געטוהן.

לה דער באשעפער איז מיט דיר

דער הייליגער חינוך איז מסביר (ספר החינוך, מצוה לג):
אינע פון די טעמים פארנוואס די מצוה פון 'פּיבוד אָב
נאָם' איז אזוי גרויס, איז וועגן 'הפּרת הטוב', אז זיי האָבן
מיר געברענגט אויף די וועלט.

בכלל דארף זיך א מענטש צוגעוואוינען צו טוהן נאר
גוטס פאר יעדן איד, און אזוי האט מען ליב יעדן, און
אונדאי נישט וויי טוהן אדער חלילה טשעפענען און זיך
קריגן מיט א צווייטן.

ווייל גאנץ כלל ישראל זיצט אין איין שוף, אין דעם
שטורעמישן ים, וואס וויל נאר איינזינקען דעם שוף, דער
שוף איז אבער איינגעטיילט אין צימערלעך, און מען
שלאגט זיך ארום ווער עס זאל האבן די גרעסערע צימער,
און מען פארגעסט אז יעדער איז אין דעם זעלבן שוף,
וואס האלט באלד ביים דערטראנקען ווערן, די זעלבע
זאך דארף מען געדענקען אז די אומות העולם ווילן אונז
אלע איינשלינגען, אפגעערעדט אין וועלעכע חסידות מען
געהערט, חז"ל זאגן (יומא ס"ט ע"ב): דאס איז דער
גרעסטער וואונדער און שטארקייט פונעם אייבערשטן אז

איין שאף [כָּלֵל יִשְׂרָאֵל] קען זיך האלטן צווישן זיבעציג
וועלך [אומות].

רבי שמעון בר יוחאי האט געזאגט (ספרי בהעלותך פסקא
ס"ט): הלכה בידוע שעשיו שונא ליעקב, אלע גוים האבן
אונז פיינט, [אפילו די אמעריקאנע]. דערפאר איז שוין די
העכסטע צייט אז מען זאל זיך כאפן, און אויפהערן זיך
ארומצוקריגן.

און די צייט פונעם הייליגן רבי אברהם חיים פון
זלאטשוב זכותו יגן עלינו, [בעל אורח לחיים], איז געווען
אין זלאטשוב א פארגרעבטער בוטשער [קצב] וואס האט
אים זייער גערודפ'ט און ער איז אים דערגאנגען די יארן,
איז ער געפארן צו זיין רבי'ן דער הייליגער רבי משה לייב
סאסובער זכותו יגן עלינו, פדי ער זאל פועל'ן ביים
אייבערשטן אז דער קצב זאל אוועק גיין פון דער וועלט,
רופט ער זיך אן: וואס?! איין איד איז ביי מיר ווייניג?
איך האב ליב אלע אידן! און מען דארף האבן יעדן איד
זייער וויכטיג, ווייל אז דער אייבערשטער געט אים נאך
לעבן, איז א סימן אז דער באשעפער דארף אים האבן!

לז דער באַשעפּער איז מיט דיר

דעמאלטס איז געווען די גזירה פון די 'קאנטאניסטן', מען האט געכאפט יונגע קינדער, און זיי אויפגעצויגן צווישן די גוים אז זיי זאלן נאכדעם ווערן סאלדאטן אין די רוסישע מיליטער.

אינמאל יום הקדוש זענען אריינגעקומען סאלדאטן אין שטאט זלאטשוב, און זיך איינגעבראכן אין שוהל צו זוכן קינדער, האט מען גענומען שטענדערס מיט שטעקענעס און אריינגעקנאקט אין די סאלדאטן, און זיי גוט אנגעהאקט די ביינער, האבן זיי אריינגעברענגט א פארשטערקעטע כח, און זיי האבן געכאפט דעם רב, דער הייליגן רבי אברהם חיים, און די טובי הקהל, און מען האט זיי איינגעזעצט און תפיסה, און מען האט זיי רחמנא לצלן געוואלט הענגען אלץ עונש אויף דעם וואס זיי האבן באפאלן און צושלאגן די סאלדאטן, אינמיטן דעם משפט איז אריינגעקומען דער פארגרעבטער קצב, ער רופט זיך אן פארן שופט: דער רבי קען דען שלאגן? ער איז דאך א שוואכער מענטש? ! און אזוי רעכנט ער אויף אויס די 'טובי הקהל': רבי געצל, און רבי זלמן וכו', זיי

זענען דאך שוואכע מענטשן! נאר, איך בין דאס געווען!
 איך בין א געזונטער שטארקער מענטש. פארשטייט זיך
 אז מען האט אים דן געווען צו הענגען, און מען האט אים
 געהאנגען, האט דער הייליגער אורח לחיים דעמאלטס
 פארשטאנען וואס דער הייליגער רבי משה לייב סאסובער
 האט געזאגט: פון יעדן איד קומט נאך ארויס אמאל א
 טובה.

דער הייליגער רבי אברהם חיים זכרוננו לברכה, איז
 געווען אן איידעם ביים גרויסן 'הפלא"ה', און וויבאלד
 זיי האבן נישט געהאט קיין קינדער, האט ער זיך מיישב
 געווען: ער וויל זיך גטן. ער האט אבער מורא געהאט,
 אז זיין גרויסער שווער דער בעל הפלא"ה וועט האבן א
 הקפדה, דערפאר האט ער זיך צוריק געהאלטן דערפון.

ווען דער 'הפלא"ה' איז געווארן רב אין די שטאט
 פראנקפורט [דייטשלאנד], האט ער געבעטן זיין איידעם
 ער זאל מיטקומען מיט אים, [ער האט נישט געוואלט זיין
 מיט די דייטשע אידן אליין], האט ער זיך ארויס געדרייט,
 ווייל ער האט געטראכט: זאל דער שווער אוועק פארן

דער באַשעפער איז מיט דיר לט

אויף פראַנקפורט, אזוי וועט ער האבן אַ גוטע
געלעגענהייט זיך צו קענען גט'ן און נאכאַמאל חתונה
האַבן, אָבער דער הייליגער הפּלאַה האט אויפגעכאַפּט
זיין מחשבה, האט ער אים געזאגט: אַכּרָהם חיים!
טאַמער מיינסטו אז דו וועסט קענען טוהן עפּעס אונטער
מיין רוקן, זאַלסטו וויסן, עס וועט דיר גאַרנישט העלפּן!
און ער איז אַוועק געפאַרן.

נאַכדעם וואס זיין הייליגער שווער איז אַוועק געפאַרן,
האט ער לְמַעַשָׂה גע'גט זיין ווייב, די טאַכטער פונעם
הפּלאַה, און ער האט חתונה געהאַט מיט די טאַכטער
פונעם הייליגן בַת עֵינֵי הַקָּדוֹשׁ רַבִּי יִשְׁכָּר דוֹב
מְזֻלָּאטְשׁוֹב זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ], אָבער ער האט מיט איר
אויף נישט געהאַט קיין קינדער, אויף איז ער אַוועק
יונגער־הייט.

זעהט מען פון דעם אז כאטשיג דער הייליגער 'אורח
לחיים' איז געווען מורא'דיג גרויס, דאך אָבער וויבאַלד
ער האט וויי געטוהן זיין שווער, וואס איז געווען אַזאַ

דער באשעפער איז מיט דיר

גרויסער מענטש, און נאכדערצו זיין 'רבי', האט אים גארנישט געהאלפן, און זיין הקפדה האט געשאדט.

און נישט נאר פאר אים אליין האט די הקפדה געשאדט, נאר אפילו פאר איינער וואס האט געהייסן נאך אים; אזוי ווי עס ווערט דערציילט: אמאל איז געקומען א איד [רבי אברהם חיים פון סלאטווינא עליו השלום] צום הייליגן צאנזער רב זכותו יגן עלינו אז ער האט שוין חתונה געהאט צען יאר, און ער האט נאך נישט קיין קינדער, דער הייליגער דברי חיים האט אים נישט צוגעזאגט, נאר ער האט אים געזאגט: לאמיר נאך ווארטן! פארשטייט זיך אז דער איד האט געהאלטן און איין קומען מיט א קוויטל, און געווארט אז ער זאל שוין געהאלפן ווערן, איינמאל ווען ער איז געווען ביים הייליגן צאנזער רב זכותו יגן עלינו, האט ער אים געזאגט: איך האב שוין אזויפיל געבעטן און איינגעריסן פאר דיר, אבער איך זעה אז די תפלות גייען נישט דורך! און ער קוקט נאכאמאל אויפן קוויטל וואו עס שטייט אברהם חיים, געט ער אים א פּרעג: נאך וועמען הייסטו?

מא דער באשעפער איז מיט דיר

זאגט ער: מיין טאטע איז געווען א חסיד פון רבי אברהם חיים פון זלאטשוב, און נאך אים הייס איך. רופט זיך דער הייליגער צאנזער רב אן: אויב אזוי קען איך גארנישט טוהן! און ער האט דעמאלטס דערציילט די מעשה.

זעהט מען פון דעם אז א מענטש דארף זייער אכטונג געבן נישט צו מאכן קיין חלישות הדעת פאר זיין רבי, נאר שטענדיג מפיר טובה זיין, און בכלל טוהן נאר טובות פאר יעדן איד.

דער אייבערשטער זאל העלפן אז מען זאל זוכה זיין קומען צו דעם און מען זאל זוכה זיין צו עס מקיים זיין.

איך האב געוואלט איבער'חזר'ן א זאך וואס איך האב שוין מעורר געווען דערויף: ברוך השם איך ווייס גאנץ גוט, ווער די 'ציונים' זענען, ווייל נאר מיר האט מען געוואלט אריין זעצן אין תפיסה זעכצן יאר, פשוט ווייל איך האב געראטעוועט אידישע קינדער, דא פעלט אויף נעבעך נישט, וואס מען קען ראטעווען אידישע טעכטער מיט אידישע בחורים, אבער אין ארץ ישראל איז ממש א

מב דער באשעפער איז מיט דיר

מגיפה רחמנא לצלן, בפרט יעצט מיט די ביטערע גזירה וואס זיי ווילן אריינרוקן אלע היימישע בחורים אין די טמאנע מיליטער, נישט ווייל זיי דארפן דארט האבן וויכטיג די היימישע בחורים, זיי האבן געזונטע רוסן, מיט אנדערע געזונטע גוים דערפאר, נאר זיי ווילן פשוט מטמא זיין די בחורים רחמנא לצלן, און זייער גאנצע מחשבה איז נאר, ווי אזוי מען קען ארויסרייסן פון זיי דאס אידישקייט רחמנא לצלן, אזוי ווי עס איז באוואוסט וואס עס טוט זיך דארט אפ, דער אייבערשטער זאל שומר ומציל זיין, מען קען אפילו נישט רעדן ברבים פון דעם, ממש דאס ערגסטע, בלעם'ס עצה רחמנא לצלן.

אונדאי און אונדאי דארף מען זיך וואס מער דערווייטערן פון אלע זייערע פארטייען, ווייל אלעס איז שקר ווי די עבודה זרה! ממש עבודה זרה! און דאס וואס מען שלאגט זיך ארום, די פארטיי, יענע פארטיי, איז איין גרויסער שטיק שקר.

זאלט איר אבער וויסן און גוט געדענקן וואס איך זאג אייך: ווען איך בין אלט געווען פופצן יאר, און איך בין

מג דער באשעפער איז מיט דיר

געווען ביים הייליגן סאטמארען רבי'ן זכותו גגן עלינו,
[דעמאלטס איז נאך געווען א קלענערער עולם, און דער
רבי פלעגט דאווענען מנחה מעריב אונטן אין זיין בית
מדרש אויף בעדפארד קארנער קליימער].

געדענק איך ווי יעצט, ווי ער האט געזאגט בשעת דער
פנים האט אים געפלאמט און האט געשאקלט זיינע
הייליגע הענט אויף ארויף: איין נאך האב איך זייער מורא
פון בית דין של מעלה, אז איך וועל דארפן אפגעבן א דין
וחשבון, פארנואס איך האב נישט געטוען גענוג פאר די
ספרדי'שע אידן. און דער מורא דיגע מראה איז מיר אזוי
אריין אין די ביינער, אז עס ליגט מיר נאך פאר די אויגן
ביז יעצט.

ווער עס האט צוטוהן מיט די ספרדים, ווייסט אז די
ספרדים זענען טייערע אידן, וואס די ציונים האבן זיי
נעבעך אויסגעריסן אינגאנצן פון אידישקייט און פון
מאראלישקייט רחמנא לצלן רחמנא לשיזבן, און היינט
האלט מען שוין ביי דעם צווייטן און דריטן דור, וואס
דער ערשטער דור איז נאך געווען פרום, אבער דער

דער באשעפער איז מיט דיר

צווייטער און דער דריטער דור ווייסן שוין נישט גארנישט פון אידישקייט, ממש אזוי!

נאר וואס דען? ביי א ספרדי'שן איד איז מורא'דיג איינגעבאקן די אמונה! און וויפיל מען האט זיי נאר נישט אויסגעריסן פון די אמונה, פונדעסטוועגן ווען עס קומט צו א דבר שבקדושה, וועט ער נעמען אפילו א טאש טיכל אויפן הוילן קאפ, און וועט זאגן א הייליג ווארט, און רעדן פון באשעפער. און עס איז דאך אזא רחמנות אויף די אידן, און זיי קען מען נישט אנדערש מקרב זיין, נאר דורך דעם הייליגן רבינ'ס עצות! און צוקומען צו זיי איז נישט שייך, נאר מען דארף זיך פארשטעלן.

דער הייליגער רבי האט אמאל דערציילט (פוכבי אור, חלק ספורים נפלאים): עס איז געווען א 'בן מלך', וואס ער איז משוגע געווארן, ער האט זיך מיישב געווען ער איז א 'אינדיק' [טערק'י], און ער האט זיך אויסגעטוען נאקעט, און ער האט זיך אוועק געזעצט אונטערן טיש, און ער האט נישט געוואלט עסן, נאר ברעקלעך און ביינער וואס מען האט אים געווארפן אונטערן טיש, אזוי ווי דער סדר

מה דער באשעפער איז מיט דיר

פון אן אינדיק, דער מלך האט געהאט דערפון מורא'דיג צער, און ער האט געזוכט אן עצה וואס מען טוט, ווייל קיין שום דאקטאר און קיין שום מעדעצין האט אים נישט געקענט העלפן.

ביז עס איז געקומען א גרויסער חכם, און ער האט געזאגט: איך נעם זיך אונטער אים אויסצוהיילן! ער האט זיך אויף אויסגעטוען, און ער האט זיך געזעצט אונטערן טיש, פֿרעגט אים דער בן מלך: וואס טוסטו דא? זאגט ער אים: איך בין אויף א אינדיק! איז דער בן מלך געווארן זיין חבר, און ער איז שוין געזיצן מיט נאך א אינדיק, נאך א שטיק צייט האט דער חכם געוואונקען, מען זאל זיי צו ווארפן הויזן, און ער האט געזאגט פארן אינדיק, דער בן מלך: דו מיינסט אז א אינדיק קען נישט גיין מיט אונטער הויזן?! מען קען גיין מיט אונטער הויזן, און ווייטער בלייבן אן אינדיק! דער בן מלך האט געזעהן אז ער איז גערעכט, און ער האט דאס אנגענומען, נאך א שטיק צייט האט ער געוואונקען מען זאל צו ווארפן העמעדער, און ער האט אויף אזוי געזאגט: מיינסט מען קען נישט זיין אן

דער באשעפער איז מיט דיר

אינדיק מיט א העמד? ! און אויף דעם וועג האט ער אים געמאכט אנהייבן צוריק צו עסן מענטשליכע עסן, נאכדעם האט ער אים ארויסגענומען פון אונטערן טיש, און מסביר געווען: מען קען זיין אן אינדיק און זיצן געהעריג ביים טיש. און אזוי האט ער אים צוביסלעך אינגאנצן אויסגעהיילט (עזין שם בפנים באריכות).

ווער עס האט געזעהן ווי אזוי מען רייניגט א סוער ווען עס ווערט פארשטאפט, עס קומט אראפ א ספעציעלע יוני"ט פון די שטאט, און זיי טוען זיך אן זייערע ספעציעלע בגדים, די געלע הויזן, מיט זייערע שטיינען וכו', אזוי גייט מען אראפ אינעם סוער, און מען רייניגט דאס אויס וכו'.

דערפאר וויבאלד איך האב זיך פארגענומען: "איך וועל ברענגען אים ירצה-השם, א מיליאן ספרדי'שע אידן צום הייליגן רבינ'ס ציון". ברוך השם מען זעהט שוין יעצט, אז פינעף און אכציג פראצענט וואס קומען צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה קיין אומאן, זענען ספרדי'שע אידן, [און עס פארשטייט זיך אליין ווער עס

הָאט זײ גֶעבֶרענֶגט, און ווי אַזוי סְפָרד־ישׁע אִידן הָאבן
בְּכֻלָּל אַ שׁיִיכוּת מִיט בְּרֶסְלָב.

וועגן דעם, פֿרִי צו צוקומען צו זיי, מוז מען גיין אויף
אַזא אופֿן: איך בין אויף אַ אינדיק וכו'. אָבער איר וועט
זעהן אז נאכדעם וועלן די אלע אידן תשובה טוען, נאר
וויבאלד זיי זענען נעבעך אינגאנצן פֿריי רחמנא לצלן,
מוז איך גיין אויף אַזא אופֿן, ווייל איך האב זיך אריין
געלייגט, אז איך וועל צוריק ברענגען די ספרדים צום
אייבערשטן פֿאר יעדן פֿרייז, און נאכדעם וועלן די אלע
אידן קומען אויף ראש השנה צום הייליגן רבי'ן, און
איינמאל אז מען קומט צום הייליגן רבי'ן, וועט דער רבי
זיי מתקן זיין, און ארויסשלעפֿן פֿון שאול תחתית
ומתחתיו, אַזוי ווי ער האט צוגעזאגט (עיין שיחות הַר"ן סימן
קמא).

עס איז געווען אַ בְּרֶסְלָב'ער חסיד אַ גרויסער צדיק רבי
ישראל קארדוֹנער זצ"ל, פֿלעגט ער זאגן: איך ברענג ביז
דעם הייליגן רבינ'ס ציון, נאכדעם זאל זיך שוין דער רבי
פֿארען מיט זיי.

דער באשעפער איז מיט דיר

און אז עס וועט זיין מחלוקת וואס קען איך טוהן, מען קריגט דאך ממילא אויפן הייליגן רבי'ן, און אויפן גאנצן ענין פון ראש השנה, ווייל וועם עס אינטרעסירט נישט, צו די ספרדים וועלן יא תשובה טוען אדער נישט, און ער זאגט נאך מיט א פֿרעכהייט: ווער דארף זיי האבן?! צו אזאלעכע איז בכלל נישט שייך צו רעדן און פארענטפערן.

מען דערציילט נאך פון הייליגן בעל התניא זכותו יגן עלינו, אז עס איז געקומען א איד צו אים, און זיך באקלאגט אז איינער טשעפעט אים און יאגט אים, און דער איד האט צוגעלייגט: ווער דארף יענעם האבן אינגאנצן?! זאל ער זיך גיין! און ער האט אנגעהויבן צו שעלטן. רופט זיך אן דער הייליגער בעל התניא: און ווער זאגט אז מען דארף דיר האבן?!

דאס איז די איינציגסטע סיבה פארוואס איך האב מיך אריינגעלאזט אין דעם, אבער איך ווייס גאנץ גוט ווער זיי זענען, און איך האלט ווייטער: "אז קיין שום אשכנז'שער איד טאר בשום אופן נישט גיין צו די

דער באשעפער איז מיט דיר

מט

טמא'נע בחירות, עס איז א מדינה טמאה, און מען דארף זיך וואס מער מתרחק זיין פון זיי, כאטשיג ליידער אסאך זאגן אנדערש, דערשרעק איך זיך נישט פון קיינעם, און דעם אמת מוז איך ארויסזאגן, אזוי ווי דער הייליגער סאטמארער רבי זכותו יגן עלינו איז מאריך אין זיין הייליגן ספר 'ויאל משה', ווי מען טאר בשום פנים נישט האבן קיין שייכות מיט זיי, ווייל מען פועלט במילא גארנישט, פארקערט! ווען מען וואלט זיך ווען גלייך אינגאנצן אפגעריסן פון זיי, וואלט מען געקענט אסאך מער פועלן, ווייל זיי ווילן ווייזן פאר די גוים, אז זיי האבן אלע אידן מיט זיך, אבער אויב וואלט מען געזעהן, אז רוב מנין ורוב בנן פון ערליכע אידן, וואס לייגן תפילין יעדן טאג און היטן שבת, פארשטויסן זיי, וואלט מען געקענט אסאך מער פועלן.

און איך וויל אז איר זאלט דאס מפרסם זיין פאר יעדן וואס האט א קשיא, ווייל אז מען האט א קשיא מוז איך דאס פארענטפערן, און אויב נאך אלעמען, וועט נאך אלץ זיין קשיות, זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוהר"ן חלק ב'

ג דער באשעפער איז מיט דיר

סימן (מו): די ראשי תיבות פון קש"א איז: ש'מע י' ק'ולי א'קרא, א מענטש דארף אסאך שרייען און בעטן דעם באשעפער אויב עס קומט אים אריין קשיות. איך האלט אז מען דארף ראטעווען די ספרד'ישע אידן, און מען קען זיי ראטעווען נאר אויף אזא אופן. ממילא דעם שקר פון זיי ווייס איך גאנץ גוט, אבער דער שפיל גייט אזוי, און איר וועט זיך איבערצייגן אז די אלע וועלן קומען נאכדעם קיין אומאן אויף ראש השנה, יראו עינינו וישמח לבינו בישועתו ותברך באמת.

דער אייבערשטער זאל העלפן מען זאל מער נישט דארפן דאס האבן בכלל, און אליהו הנביא זאל שוין קומען, און מאכן שלום צווישן אידן, און ער זאל מבשר זיין די גאולה, בביאת משיח צדקינו.

~תם ונשלם שבה לאל בורא עולם~

**הספר הקדוש הזה
נדפס לזכות**

יואל בן מאטל לאה נ"י

וזוגתו

בת שבע מרים בת בריינדל תחי'

וילדיהם,

שרה רבקה אסתר, פריידא הענדל גיטל,

פערל, פייגא, משה.

הקדוש ברוך הוא ישפיע עליהם שפע ברכה והצלחה

ויתרחב להם בגשמיות וברוחניות ויזכו לרוות רוב נחת

דקדושה מכל יוצאי חלציהם, אמן כיה"ר.

על הטוב יזכר

אלה יעמדו על הברכה
האנשים גבורי החיל שהושיטו לנו יד עזרה
לנדב סכום הגון מדי חודש בחדשו
למען הדפסת ספרי רבינו ולהפיצם על פני תבל
הלא הם

מנ"ה
שאלו חיים איינהויין
הי"ו

מנ"ה
בנימין איינהויין
הי"ו

מנ"ה
יוסף אינגאס
הי"ו

מנ"ה
מנשה איצקאוויטש
הי"ו

מנ"ה
העניך אינגי
הי"ו

מנ"ה
יחיאל אויה
הי"ו

מנ"ה
אייזיק אפסעל
הי"ו

מנ"ה
אליעזר אדעלשטיין
הי"ו

מנ"ה
משה לייב אמסל
הי"ו

מנ"ה
אשר דוב אינדורסקי
הי"ו

מנ"ה
יואל גאלדשטיין
הי"ו

מנ"ה
יוסף בארדאגה
הי"ו

מנ"ה
מיכאל דניאל בוים
הי"ו

ישלם ה' פעלם ותהי משכורתם שלמה מעם ה', זכות הדפסת ספר הקדוש יעמוד להם
שיתברכו מפי א-ל עליון בבני חיי ומזוני רוויחא בשפע ובניקל, ובכל אשר יפנו יצליחו,
ויזכו לרוות רב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם, וימלא ה' כל משאלותם לטובה, אמן.

על הטוב יזכר

אלה יעמדו על הברכה
האנשים גבורי החיל שהושיטו לנו יד עזרה
לנדב סכום הגון מדי חודש בחדשו
למען הדפסת ספרי רבינו ולהפיצם על פני תבל
הלא הם

מנ"ה
יעקב היילפרין
הי"ו

מנ"ה
מרדכי אהרן היילפרין
הי"ו

מנ"ה
יצחק אהרן וויינבערג
הי"ו

מנ"ה
אליעזר הירשפעלד
הי"ו

מנ"ה
אייזיק ווייס
הי"ו

מנ"ה
יואל וועבערמאן
הי"ו

מנ"ה
אהרן וועבערמאן
הי"ו

מנ"ה
פנחס מרדכי טייטלבוים
הי"ו

מנ"ה
יצחק יונה זאבעל
הי"ו

מנ"ה
יוסף וויזנער
הי"ו

מנ"ה
יעקב יהודה לעבעוויטש
הי"ו

מנ"ה
יואל טייטלבוים
הי"ו

מנ"ה
שלמה ברוך טייטלבוים
הי"ו

ישלם ה' פעלם ותהי משכורתם שלמה מעם ה', זכות הדפסת ספר הקדוש יעמוד להם
שיתברכו מפי א-ל עליון בבני חיי ומזוני רוויחא בשפע ובניקל, ובכל אשר יפנו יצליחו,
ויזכו לרוות רב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם, וימלא ה' כל משאלותם לטובה, אמן.

על הטוב יזכר

אלה יעמדו על הברכה
האנשים גבורי החיל שהושיטו לנו יד עזרה
לנדב סכום הגון מדי חודש בחדשו
למען הדפסת ספרי רבינו ולהפיצם על פני תבל
הלא הם

מנ"ה
יואל לעוי
הי"ו

מנ"ה
בנציון לאנדא
הי"ו

מנ"ה
דוב מאנדל
הי"ו

מנ"ה
שבתי מזרחי
הי"ו

מנ"ה
יחזקאל סאמעט
הי"ו

מנ"ה
יצחק סאלאמאן
הי"ו

מנ"ה
יואל מענדלאוויטש
הי"ו

מנ"ה
יעקב פיש
הי"ו

מנ"ה
אלימלך הכהן פריעדמאן
הי"ו

מנ"ה
נתן פריעדמאן
הי"ו

מנ"ה
מנחם צוויבל
הי"ו

מנ"ה
יואל פארקאש
הי"ו

מנ"ה
מאיר דוד פארקאש
הי"ו

ישלם ה' פעלם ותהי משכורתם שלמה מעם ה', זכות הדפסת ספר הקדוש יעמוד להם
שיתברכו מפי א-ל עליון בבני חיי ומזוני רוויחא בשפע ובניקל, ובכל אשר יפנו יצליחו,
ויזכו לרוות רב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם, וימלא ה' כל משאלותם לטובה, אמן.

על הטוב יזכרו

אלה יעמדו על הברכה
האנשים גבורי החיל שהושיטו לנו יד עזרה
לנדב סכום הגון מדי חודש בחדשו
למען הדפסת ספרי רבינו ולהפיצים על פני תבל
הלא הם

מנ"ה
יצחק אהרן רייך
הי"ו

מנ"ה
אלי קנויל
הי"ו

מנ"ה
יואל ראזענבערג
הי"ו

מנ"ה
חיים דוד ראזענבערג
הי"ו

מנ"ה
יואל ראטה
הי"ו

מנ"ה
יצחק משה ראזענבערג
הי"ו

מנ"ה
יצחק ראזענבערג
הי"ו

מנ"ה
יואל מנחם גרשון שניטצלעך
הי"ו

מנ"ה
שלום שניטצלעך
הי"ו

מנ"ה
אלימלך שארף
הי"ו

מנ"ה
נחמן שמואל שטרול
הי"ו

מנ"ה
אברהם משה שטראסער
הי"ו

מנ"ה
יואל שניטצער
הי"ו

ישלם ה' פעלם ותהי משכורתם שלמה מעם ה', זכות הדפסת ספר הקדוש יעמוד להם
שיתברכו מפי א-ל עליון בבני חיי ומזוני רוויחא בשפע ובניקל, ובכל אשר יפנו יצליחו,
ויזכו לרוות רב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם, וימלא ה' כל משאלותם לטובה, אמן.

איר קענט יעצט האבן די זעלטענע זכות צו מקרב זיין אידן לאבינו שבשמים אויף א גרינגע וועג, דורך מנדב זיין צו דרוקן א ספר אינעם "בית הדפוס".

מקו הדפסה 'היכל הקודש'
ברסלב - וויליאמסבורג

צו ווייסט איר ???

...אז מותרא"ש שליט"א זאגט צו אז ווער עס וועט מנדב זיין צו דרוקן דעם ספר "אשר בפחל". וועט זיכער זעהן א גרויסע ישועה מיט וואס ער דארף (אשר) בפחל באדייש חלק א' מקתב כ"ב)?

...אז די חשוב'סטע זאך ביים אייבערשטן איז צו מקרב זיין אידן צום אייבערשטן (זוהר הקדוש תרומה קב"ח)?

...אז הונדערטער אידן זאגן עדות אויף גאר גרויסע ישועות למעלה מדרך הטבע וואס זיי האבן געזעהן דורך מנדב זיין צו דרוקן "אשר בפחל"?

...אז יעדע דאלער וואס איר געבט פארן בית הדפוס, זענט איר מקרב מיט דעם נאך א איד צום אייבערשטן (אשר) בפחל באדייש חלק א' מקתב (נ')?

...אז דעם רבינ'ס ספרים זענען די איינציגסטע וואס פארשטייען דעם היינטיגן דור (אשר) בפחל באדייש חלק ג' מקתב שנ"ב)?

...אז הונדערטער טויזנטער אידן זענען שוין צוריק געקומען צום אייבערשטן דורך דעם רבינ'ס ספרים (אשר) בפחל באדייש חלק א' מקתב (נ')?

...אז ווען איינער מאכט אז א צווייטער איד זאל השוקה טוהן, איז אים דער אייבערשטער מוחל זיין אלע זיינע עבירות (חיי מוהר"ן סיקון תמ"ז)?

לדפוס והצעת ספר רבני ותלמידי הקדושים בעולם

לאזט נישט ארויס די געוואלדיגע געלעגנהייט, רופט שוין אריין אין אפיס, מיט א שיינע נדבה, און האט דעם גרויסן זכות צו מקרב זיין אידן צום אייבערשטן, און גלייכצייטיג וועט איר אין דעם זכות געהאלפן ווערן מיט ישועות ורפואות, נחת פון קינדער, שידוכים, און נאך.

רופט שוין 845-481-3321